

**Cùng tiến lên với Chúa từ nếp sống Hội thánh nhà trại
đến nếp sống Hội thánh đền thờ
để xây dựng Thân thể Đấng Christ
là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống**

Đọc Kinh văn: Mat. 12:3-4, 42; Gi. 14:21, 23; La. 8:28-29;
Thi. 27:4; 36:8-9; 43:4; 84:4-5

I. Chúa trong chúng ta đang khao khát tiến lên từ nếp sống Hội thánh nhà trại trong hoang mạc là hôn đến nếp sống Hội thánh đền thờ với Christ, tức Linh bao-hàm-tất-cả, là thực tại của miền đất tốt tươi trong linh chúng ta—Hê. 6:1a; G-suê 3:14-17; Phục. 8:8; Êph. 2:21-22; Côl. 1:12; 2:6-7.

II. Nhà trại và đền thờ hình bóng cho hai phương diện của Hội thánh:

- A. 1 Các Vua 8:1-11 cho thấy nhà trại được hợp nhất với đền thờ; nhà trại là tiền thân có thể di động, chuyển động qua hoang mạc, trong khi đền thờ là sự tổng kết việc xây dựng của Đức Chúa Trời về mặt hình bóng.
- B. Đền thờ là sự mở rộng của nhà trại, tượng trưng cho việc làm mạnh mẽ và ổn định Hội thánh, còn sự đổi mới và mở rộng các vật dụng trong đền thờ tượng trưng cho sự đổi mới và mở rộng trong kinh nghiệm của các thánh đồ về Christ; các chiều kích của đền thờ và Nơi chí thánh trong đền thờ thì gấp đôi các chiều kích trong nhà trại; hơn nữa, ngoại trừ Hòm, kích cỡ và số lượng các trang bị và vật dụng cũng được mở rộng đáng kể cho sự biểu lộ được mở rộng của Ngài—6:2, 20; 2 Sử. 4:1-8; đc. Xuất. 26:3, 16, 18, 22-24, 33.
- C. Nhà trại hình bóng cho Hội thánh của Đức Chúa Trời trên đất, hoặc Hội thánh của Ngài tại các địa phương, trong khi đền thờ tượng trưng cho Hội thánh là thực tại của Thân thể Đấng Christ; các Hội thánh địa phương là thủ tục quý báu để đem chúng ta vào thực tại của Thân thể là mục tiêu vinh hiển của gia tể Đức Chúa Trời—Êph. 1:22-23; đc. Khải. 21:10-11.
- D. Chức vụ duy nhất là vì chứng cứ duy nhất của Đức Chúa Trời, và chứng cứ duy nhất của Đức Chúa Trời, tức thực tại của Thân thể Đấng Christ, được thực tại hóa trong các Hội thánh địa phương—Xuất. 25:22; 38:21; Khải. 1:2, 9; đc. Êph. 4:4; Gi. 16:13.
- E. Thân thể được mô tả trong 1 Cô-rin-tô chương 12 là chứng cứ mà một Hội thánh địa phương nên có; đây là chứng cứ của Thân thể; Hội thánh địa phương ngày nay phải là chứng cứ để biểu lộ thực tại của Thân thể Đấng Christ—cc. 14-18, 20.
- F. Hội thánh hiện hữu để làm chứng cứ về sự hiệp một; khi nói đến “Hội thánh địa phương”, chúng ta nhấn mạnh Hội thánh và không nhấn mạnh “tính địa phương”; sự sống mà các Hội thánh sở hữu là sự sống hiệp một—Gi. 17:11, 21, 23; Khải. 1:10-12.
- G. Chứng cứ về thực tại Thân thể Đấng Christ là sự khôi phục cuối cùng của Đức Chúa Trời—tức sự khôi phục gia tể đời đời của Đức Chúa Trời với Christ là mọi sự cho chúng ta, với sự hiệp một của Thân thể Đấng Christ, và với mọi chi thể của Thân thể Ngài đều thi hành chức năng—1 Ti. 1:3-6; 6:3-5; Hê. 13:9; Êph. 1:17; 3:2, 8-11, 16-21; 4:1-6, 16.

III. Phúc âm Giảng là phúc âm về Christ là sự sống để xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời hằng sống; công tác xây dựng này được thực hiện qua kinh nghiệm và sự vui hưởng của chúng ta về Đấng Christ chịu đóng đinh và phục sinh là cây sự sống—Khải. 2:4-7; 1 Phi. 2:24; Gi. 11:25; 6:57, 63; 2 Cô. 6:16:

- A. Nguyên tắc sự sống là đổi sự chết thành sự sống (Gi. 2:1-11), và mục đích của sự sống là xây dựng Hội thánh là nhà của Đức Chúa Trời, tức đền thờ của Đức Chúa Trời (cc. 12-22); vì thế, Chúa tuyên bố: “Hãy hủy phá đền thờ này, rồi trong ba ngày Ta sẽ dựng lại” (c. 19).
- B. Qua sự chết của Ngài, tức sự hủy phá thân thể vật lí của Ngài trên thập tự giá, Ngài đã mang các sự vi phạm và tội ác của chúng ta để cứu chuộc và xưng công chính cho chúng ta,

và sự chết của Ngài là để chữa lành bệnh tật của chúng ta—Ês. 53:4-6; La. 3:23-26; 1 Phi. 2:24.

- C. Sự hủy phá thân thể vật lí của Chúa cũng là hủy phá ma quỷ, kẻ có quyền lực sự chết; khi Ngài chết trên thập tự giá thì thọ tạo cũ, người cũ, xác thịt, Sa-tan, tội, các tội phạm, và thế giới đều đã bị đóng đinh trên thập tự giá; vì thế, trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, sau khi Christ chịu đóng đinh, cả vũ trụ đã được dọn sạch—Hê. 2:14; La. 6:6; Ga. 2:20; 5:24; Gi. 1:29; 3:14; 6:70-71; 12:31; Mat. 16:23; 1 Cô. 15:3.
- D. Sự hủy phá thân thể vật lí của Chúa và việc Ngài được làm cho sống dậy sau ba ngày cũng là việc Ngài chết như hạt lúa mì và phục sinh để giải phóng và ban phát sự sống thần thượng của Đức Chúa Trời là lửa thần thượng của Đức Chúa Trời vào nhiều tín đồ, làm cho nhiều tín đồ của Ngài thành sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời—Gi. 12:24; Lu. 12:49-51.
- E. Qua sự chết và phục sinh của Christ, thân thể vật lí của Ngài đã được gia tăng để là Thân thể huyền nhiệm và tập thể của Ngài, là đền thờ hoàn vũ của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh là nhà của Đức Chúa Trời hằng sống—1 Cô. 3:16-17; 1 Ti. 3:15; 1 Phi. 2:5; Êph. 2:21-22.
- F. Nhiều chỗ ở là nhiều chi thể của Thân thể Đấng Christ là đền thờ của Đức Chúa Trời—Gi. 14:2, 23; La. 12:5; 1 Cô. 3:16-17.
- G. Là nhiều hạt lúa được sản sinh bởi sự chết giải-phóng-sự-sống của Christ và là nhiều chỗ ở của Thân thể huyền nhiệm của Christ được sản sinh bởi sự phục sinh ban-phát-sự-sống của Christ, chúng ta phải là những người yêu Ngài đến cực điểm trong việc sống một đời sống chịu đóng đinh để bày tỏ sự sống phục sinh bởi quyền năng của báu vật trong những bình bằng đất của chúng ta—Gi. 14:21, 23; La. 8:28-29; 2 Cô. 4:7-18; 12:7-9.

IV. Đa-vít và Sa-lô-môn hình bóng cho Christ trong hai phương diện vì sự xây dựng của Đức Chúa Trời:

- A. Đa-vít hình bóng cho Christ từ khi Ngài nhục hóa với đời sống Thân-nhân và những nỗi khổ của Ngài cho đến lúc Ngài chết (từ máng cỏ đến thập tự giá)—Mat. 12:3-4; 22:41-46.
- B. Sa-lô-môn hình bóng cho Christ trong sự phục sinh của Ngài trong vinh hiển với tư cách là Linh ban-sự-sống trong chúng ta (bao gồm sự ngự ngại và sự đến lân thứ nhì của Ngài để cai trị trên vương quốc của Ngài trên đất) phát ngôn lời khôn ngoan của Đức Chúa Trời hầu xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời—12:42; 2 Sứ. 1:10; 1 Cô. 1:24, 30; 12:8.
- C. Đức Chúa Trời “làm chúng...rằng: “Ta đã tìm được Đa-vít con của Gie-sê, là người theo lòng Ta và sẽ thực hiện mọi ý muốn của Ta” (Công. 13:22); Đa-vít “bởi quyết nghị của Đức Chúa Trời mà phục vụ thế hệ mình” (c. 36); ông là một người theo lòng Đức Chúa Trời (1 Sa. 13:14) vì như Sa-lô-môn làm chứng rằng: “Vả, Đa-vít, cha ta, có ý cất một cái đền cho danh Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời của Israel” (1 Vua. 8:17-20; đc. Êph. 1:5, 9; 1 Cô. 12:12-17—xem chú thích 2 của c. 13).
- D. Đa-vít chịu khổ từ khi còn trẻ, nhưng qua sự chịu khổ, ông đã chuẩn bị các vật liệu, tìm được chỗ đứng đắn để xây dựng đền thờ, và chuẩn bị chuẩn bị Sa-lô-môn làm người xây dựng, cùng với tất cả những người giúp đỡ—1 Sứ. 21:18-30; 2 Sứ. 3:1; 1 Sứ. 28:9-11, 20-21.
- E. Việc Đa-vít chuẩn bị dư dật các vật liệu để xây dựng đền thờ của Đức Chúa Trời hình bóng cho việc Đấng Christ ban cấp sự phong phú không thể dò lường của Ngài để xây dựng Hội thánh của Đức Chúa Trời—18:7-11; 22:2-5, 14-16a; 28:2; 29:2-9; đc. Êph. 3:8-10.
- F. Việc Đa-vít chuẩn bị những điều này trong hoạn nạn (1 Sứ. 22:1, 14), trong những thử thách, và trong sự chiến thắng các trận chiến hình bóng cho sự ban cấp phong phú của Christ để xây dựng Hội thánh của Đức Chúa Trời trong những thử thách và chiến thắng của Ngài trong đời sống của Ngài chiến đấu chống lại Sa-tan và quyền lực tối tăm của hắn (Mat. 4:4, 7, 10).
- G. Kiểu mẫu đền thờ được ban cho Đa-vít là “kiểu mẫu người nhờ Linh cảm động mà được” (1 Sứ. 28:12); “Đa-vít nói rằng: kiểu mẫu về các công việc này, ta nhờ tay của Đức Giê-hô-va

- chép ra, khiến cho ta hiểu biết vậy” (c. 19; đc. 2 Cô. 3:3); đền thờ do Sa-lô-môn xây dựng là theo kiểu mẫu này (1 Sử. 28:11).
- H. Việc Đa-vít sắp xếp sự phụng sự Đức Chúa Trời của Israel một cách trật tự liên quan đến đền thờ của Đức Chúa Trời (6:31-48; cch. 23–26) hình bóng cho việc Linh sắp xếp sự phụng sự của Hội thánh trong Tân Ước một cách trật tự (1 Cô. 12:4-27) và hình bóng cho việc Christ là Đầu của Thân thể đã thiết lập trật tự trong Thân thể Ngài để tất cả các chi thể phải gìn giữ (c. 18; 14:40).
- I. Bản thiết kế của Hội thánh là Linh phục sinh, tức Linh nội cư, bao-hàm-tất-cả, ban-sự-sống, tổng hợp; khi chúng ta sống trong Linh phục sinh trong linh chúng ta, thì thực tại sự xây dựng đền thờ của Sa-lô-môn theo thiết kế của Đa-vít (với mọi thành phần của đời sống Thần-nhân, sự chết và phục sinh của Christ) sẽ được làm trọn trong chúng ta—Gi. 2:19; Phil. 1:19; Êph. 1:17; 2:22; 3:5, 16; 4:23; 5:18; 6:18.
- J. Tên của Sa-lô-môn có nghĩa là “bình an”, nghĩa là Hội thánh được Christ là “người của sự nghỉ ngơi” xây dựng trong sự bình an, không chút ồn ào—1 Sử. 22:9; Công. 9:31; Êph. 4:29-32:
- Về nguyên tắc, mỗi hòn đá dùng để xây đền thờ phải được cắt và xử lí trên núi; vì thế, người ta không nghe âm thanh của búa, rìu và dụng cụ bằng sắt, và đền thờ được xây dựng cách yên lặng—1 Vua. 5:15-18; 6:7.
 - Nếu một anh em chưa được Chúa xử lí (người nói không ngừng, người không giỏi lắng nghe, và vì thế là người có tâm trí chưa được đổi mới) trở thành trưởng lão thì Hội thánh sẽ đầy tiếng ồn của búa, rìu, và dụng cụ bằng sắt; một số “tiếng ồn” có thể là các thánh đồ chiến đấu với nhau bằng cách cầu nguyện để vô hiệu hóa lời cầu nguyện của người khác—đc. Ês. 50:4-5; Êph. 4:23.
 - Trong Hội thánh, nếu nghe người khác chỉ trích, phán xét, tranh luận và chống đối, chúng ta nên lui vào Nơi chí thánh, tức là lui vào trong và quay vào linh; đền thờ được xây dựng trong sự yên tĩnh—Ga. 6:17-18; Ês. 30:15a.
 - Sau khi Hòm đã yên vị, những người mà Đa-vít lập nên để phục vụ việc ca hát trong nhà của Đức Giê-hô-va đã phụng sự trước Trại nhóm họp bằng cách hát ca cho đến khi Sa-lô-môn xây dựng nhà của Đức Giê-hô-va tại Giê-ru-sa-lem—1 Sử. 6:31-32.
- K. Chúng ta “cư trú với Vua cho công tác Ngài”, vui hưởng Ngài là Đấng Christ chịu đóng đinh và phục sinh để xây dựng chính Ngài vào chúng ta hầu chúng ta được hoàn hảo thành những cột trụ trong Hội thánh là nhà của Đức Chúa Trời—*Thánh ca* 904; 1 Sử. 4:23; 1 Vua. 7:17, 21; Khải. 3:12.
- L. Nhờ vui hưởng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả là quyền năng phục sinh và là Linh phục sinh, ban-sự-sống của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình (là Sa-lô-môn thật và lớn hơn), mà chúng ta có thể dự phần vào sự tương giao với các nỗi khổ của Christ cùng với đời sống Thần-nhân của Ngài là một người cầu nguyện để được đồng hóa theo sự chết của Ngài (là Đa-vít thật và lớn hơn) vì có Thân thể Ngài (là đền thờ thật và lớn hơn)—Phil. 3:10; La. 8:11; Mat. 12:3-4, 42; Gi. 2:19-22; 2 Cô. 6:16.
- V. **Tư tưởng và đường lối của Đức Chúa Trời để xây dựng Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời hàng sống thì cao hơn tư tưởng và đường lối của chúng ta; chúng ta cần từ bỏ đường lối và tư tưởng của mình và trở lại với Giê-hô-va Đức Chúa Trời của chúng ta để nhận lấy đường lối vui hưởng Ngài trong Hội thánh là đền thờ của Đức Chúa Trời hàng sống—Sáng. 2:9; Gi. 6:35, 57, 63; Ês. 55:6-13; 57:20; Gi. 1:14; 2:19; 3:34; 17:17; Êph. 5:26; 2 Cô. 3:15-18; 6:16; La. 8:28-29; Khải. 22:1-2:**
- A. Là con cái Đức Chúa Trời, chúng ta cần thay đổi quan niệm của mình và nhận thức rằng Đức Chúa Trời khao khát ban chính Ngài cho chúng ta để chúng ta vui hưởng—Thi. 36:8-9; 16:11; 19:8; 27:6; 42:4-5; 48:2; 63:7; 66:1-2; 81:1; 89:15-18; 95:1-2; 100:1-2; 126:1-6; Nê. 8:10; 1 Gi. 1:3-4:

1. Kết trái là để vui hưởng Đức Chúa Trời—Gi. 15:7-11.
 2. Cầu nguyện là để vui hưởng Đức Chúa Trời—Ca. 3:55-56; *Thánh ca* 255.
 3. Cung ứng lời là để vui hưởng Đức Chúa Trời—Gi. 6:57, 63; 7:37-39; 1 Cô. 15:10; 2 Cô. 3:1-6, 18; 2:17; 13:3; Êph. 3:2; 1 Phi. 4:10-11; Giê. 15:16; Êxc. 3:1-4; Ês. 55:8-11.
 4. Rao giảng phúc âm là để vui hưởng Đức Chúa Trời—Gi. 4:10, 13-14, 31-34.
 5. Nhận lãnh sự dẫn dắt của Ngài là để vui hưởng Đức Chúa Trời—Xuất. 33:14.
- B. Bí quyết sống đời sống Cơ Đốc để có thể là người đắc thắng là nhận lấy đường lối vui hưởng Đức Chúa Trời là cây sự sống; Đức Chúa Trời không có ý định để chúng ta làm bất cứ điều gì cho Ngài; khát vọng duy nhất của Ngài là ban chính Ngài là thức ăn cho chúng ta để chúng ta vui hưởng—Sáng. 2:9; Khải. 2:7.
- C. Chúng ta ném và thấy rằng Đức Giê-hô-va là tốt (Thi. 34:8) trong nhà của Đức Chúa Trời, đền thờ của Đức Chúa Trời, tức là trong Christ (Gi. 2:19-22), trong Hội thánh (1 Ti. 3:15; 1 Cô. 3:16-17; 2 Cô. 6:16), trong linh chúng ta (Êph. 2:22), và tuyệt đích là trong Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:22).
- D. Chúng ta nên yêu mến nơi ở là nhà Đức Chúa Trời, đền thờ, và nơi có vinh hiển của Ngài luôn cư ngụ, ở lại đó và được hiển lộ—Thi. 26:8; 84:1; 29:9b; Êph. 3:20-21a.
- E. “Tôi đã xin Đức Giê-hô-va một điều, và sẽ tìm kiếm điều ấy! / Ấy là tôi muốn trọn đời được ở trong nhà Đức Giê-hô-va, / Để nhìn xem sự tốt đẹp của Đức Giê-hô-va, / Và cầu hỏi trong đền của Ngài” (Thi. 27:4); nhà của Đức Giê-hô-va là sự hợp nhất thần thượng-phàm nhân được mở rộng, hoàn vũ, vì sự hiển lộ, thỏa mãn và nghỉ ngơi của Cha (Gi. 14:2, 20, 23).
- F. Trong Christ, trong Hội thánh và trong linh, chúng ta vui hưởng “Đức Chúa Trời được định vị” là sự màu mỡ của nhà Ngài để dầm thấm chúng ta, là dòng sông của sự vui thỏa Ngài để làm thỏa cơn khát của chúng ta, và là nguồn mạch sự sống và ánh sáng để nuôi dưỡng chúng ta và soi sáng chúng ta—Thi. 36:8-9.
- G. “Bấy giờ tôi sẽ đi đến bàn thờ Đức Chúa Trời, / Tức đến cùng Đức Chúa Trời, là sự rất vui mừng của tôi; / Hỡi Chúa, là Đức Chúa Trời tôi, tôi sẽ lấy đàn cầm mà ngợi khen Chúa”—43:4.
- H. Trong nhà Đức Chúa Trời, tức đền thờ của Đức Chúa Trời, chúng ta vui hưởng sự cứu rỗi từ vẻ mặt của Đức Chúa Trời, tức hiện diện của Đức Chúa Trời (42:5), để Ngài có thể là sự cứu rỗi của vẻ mặt chúng ta (c. 11).
- VI. “Phước cho người nào ở trong nhà Chúa! / Họ sẽ ngợi khen Chúa không ngớt. (Sê-la) / Phước cho người nào được sức lực trong Chúa, / Và trong lòng họ là con đường dẫn đến Si-ôn!”—84:4-5:**
- A. “Tôi sẽ...ngợi khen danh Chúa đến đời đời vô cùng”—145:2b.
 - B. “Trọn đời sống tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va; / Hễ tôi còn sống chừng nào tôi sẽ hát xướng cho Đức Chúa Trời tôi chừng nấy”—146:2.
 - C. “Còn Chúa là thánh, / Ngài là Đấng ngự giữa sự ngợi khen của Israel”—22:3.
 - D. “Vậy qua Ngài, chúng ta hãy thường xuyên dâng sinh tế ngợi khen cho Đức Chúa Trời, ấy là bông trái của môi miệng xưng nhận danh Ngài”—Hê. 13:15; Phil. 2:11.